

DIREKTIIVID

NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/48/EL,

24. märts 2014,

millega muudetakse direktiivi 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 115,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾

ning võttes arvesse järgmist:

- (1) Liikmesriigid on kohaldanud nõukogu direktiivi 2003/48/EÜ ⁽³⁾ alates 1. juulist 2005 ning see on osutunud esimese kolme kohaldamisaasta jooksul oma reguleerimisala piires tõhusaks. Komisjoni esimesest, 15. septembri 2008. aasta aruandest kõnealuse direktiivi kohaldamise kohta ilmneb siiski, et see ei täida täielikult nõukogu 26.–27. novembri 2000. aasta istungil ühehäälselt vastuvõetud järeldustes väljendatud eesmäärke. Eelkõige on hõlmamata teatavad intressi kandvate väärtpaberitega samaväärsed finantsinstrumendid ja teatavad kaudsed intressi kandvate väärtpaberite hoidmise viisid.
- (2) Direktiivi 2003/48/EÜ eesmärgi paremaks saavutamiseks tuleb esmalt parandada tegeliku tulusaaja isiku ja residentsuse kindlakstegemiseks kasutatava teabe kvaliteeti. Sellega seoses peaks makseagent kasutama nii sünniaega ja -kohta kui ka liikmesriigi antud maksukohustuslase identifitseerimisnumbrit, kui see on olemas. Direktiiv 2003/48/EÜ ei kohusta liikmesriike võtma kasutusele maksukohustuslase identifitseerimisnumbreid. Sellega seoses tuleks samuti parandada teavet ühiskontodelt saadava tulu ja muude jagatud tegeliku tulusaaja seisundiga seotud juhtumite kohta.
- (3) Direktiivi 2003/48/EÜ kohaldatakse ainult vahetult liidu residentidest füüsiliste isikute kasuks tehtud intressimaksete suhtes. Seega võivad nimetatud isikud hoida direktiivist 2003/48/EÜ kõrvale, kasutades vahendavat üksust või õiguslikku moodustist, eelkõige sellist, mis on asutatud sellises jurisdiktsioonis, kus ei ole tagatud nimetatud üksusele või moodustisele makstava tulu maksustamine. Võttes arvesse ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/60/EÜ ⁽⁴⁾ kehtestatud rahapesuvastaseid meetmeid, on seepärast asjakohane nõuda makseagentidelt „lähivaatuse meetodi” kohaldamist maksete suhtes, mida tehakse teatud üksustele või õiguslikele moodustistele, mis on asutatud või mille tegeliku juhtumise koht asub teatud riikides või territooriumitel, kus direktiivi 2003/48/EÜ või samasuguse või samaväärse toimega meetmeid ei kohaldata. Kõnealused makseagendid peaksid kasutama selliste üksuste või õiguslike moodustiste tegeliku tulusaaja (tegelike tulusaajate) kohta juba kättesaadavat teavet, et tagada direktiivi 2003/48/EÜ kohaldamine, kui sellisena tuvastatud tegelik tulusaaja on füüsilisest isikust resident muus liikmesriigis kui makseagendi asutamiskohaks olev riik. Makseagentide halduskoormuse vähendamiseks tuleks koostada käesolevast meetmest mõjutatud kolmandate riikides ja jurisdiktsioonides asuvate üksuste ja õiguslike moodustiste soovituslik loetelu.

⁽¹⁾ ELT C 184E, 8.7.2010, lk 488.

⁽²⁾ ELT C 277, 17.11.2009, lk 109.

⁽³⁾ Nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta (ELT L 157, 26.6.2003, lk 38).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/60/EÜ rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta (ELT L 309, 25.11.2005, lk 15).

- (4) Tuleks vältida ka direktiivist 2003/48/EÜ kõrvale hoidmist intressimakse kunstliku suunamisega väljaspool liitu asutatud ettevõtja kaudu. Seetõttu tuleb täpsustada, milline on ettevõtjate vastutus, kui nad on teadlikud sellest, et väljaspool direktiivi 2003/48/EÜ territoriaalset kohaldamisala asutatud ettevõtjale tehtava intressimakse saaja on füüsiline isik, kes nende teada on teise liikmesriigi resident ja keda võib käsitada nende kliendina. Sellisel juhul tuleks kõnealuseid ettevõtjaid käsitada makseagentidena. See aitaks eelkõige vältida ka rahandusasutuste rahvusvahelise võrgustiku (nimelt filiaale, tütar-, sidus- ja valdusettevõtjad) võimalikku väärkasutamist direktiivist 2003/48/EÜ kõrvale hoidmiseks.
- (5) Kogemused on näidanud, et on vaja rohkem selgust seoses kohustusega tegutseda intressimakset vastuvõtva makseagendina. Eelkõige tuleks selgelt kindlaks määrata vahestruktuurid, kelle suhtes nimetatud kohustus kehtib. Üksused ja õiguslikud moodustised, kes ei kuulu tegeliku maksustamise alla, peaksid kohaldama direktiivi 2003/48/EÜ intressimaksede saamisel eelneva etapi ettevõtjatele. Selliste üksuste ja õiguslike moodustiste soovituslik loetelu igas liikmesriigis hõlbustab uute sätete rakendamist.
- (6) Direktiivi 2003/48/EÜ kohaldamise esimesest aruandest selgub, et sellest võidakse kõrvale hoida, kasutades finantsinstrumente, mis on riskitaseme, paindlikkuse ja kokkulepitud tootluse poolest võlakohustustega samaväärsed. Seepärast tuleb tagada, et kõnealune direktiiv hõlmab nii intresse kui ka muud sisuliselt samaväärset tulu.
- (7) Samuti tuleks direktiivi 2003/48/EÜ reguleerimisalasse lisada elukindlustuslepingud, mis sisaldavad tulu saamise tagatist või mille tulem on enam kui 40 % ulatuses seotud võlakohustustega seotud tuluga või sellega samaväärse tuluga, mis on hõlmatud kõnealuse direktiiviga.
- (8) Liidus asutatud investeerimisfondidega seoses hõlmab direktiiv 2003/48/EÜ praegu üksnes tulusid, mis saadakse Euroopa parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ⁽¹⁾ (mis muu hulgas tunnistas kehtetuks ja asendas nõukogu direktiivi 85/611/EMÜ)⁽²⁾ kohaselt tegevusloa saanud vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjate (eurofondid) kaudu. Samaväärne tulu ettevõtjatele, mis ei ole eurofondid, kuulub direktiivi 2003/48/EÜ reguleerimisalasse üksnes juhul, kui asjaomased ettevõtjad on juriidilise isiku staatusega üksused ning tegutsevad seepärast intressimakseid vastuvõtva makseagentidena. Selleks et tagada samade eeskirjade kohaldamine kõigi investeerimisfondide või -skeemide suhtes, olenemata nende õiguslikust vormist, tuleks direktiivis 2003/48/EÜ asendada viide direktiivile 85/611/EMÜ viitega nende registreerimisele liikmesriigi õiguse kohaselt või ühe liikmesriigi õigusega reguleeritud fonditingimuste või põhikirja kohaselt. Lisaks sellele tuleks tagada võrdne kohtlemine, võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut.
- (9) Väljaspool Euroopa Liidu või Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriiki asutatud investeerimisfondidega seoses tuleb täpsustada, et direktiiviga hõlmatakse intresse ja samaväärset tulu kõigist nimetatud fondidest, olenemata nende õiguslikust vormist ja sellest, kuidas neid investoritele turustatakse.
- (10) Intressimakse määratlust tuleks täpsustada tagamaks, et sellistesse instrumentidesse investeeritud vara osakaalu arvutamisel võetakse arvesse nii otseinvesteeringuid võlakohustustesse kui ka kaudseid investeeringuid. Selleks et aidata makseagentidel kohaldada direktiivi 2003/48/EÜ teistes riikides asutatud ühiseks investeeringuks moodustatud ettevõtjatele saadava tulu suhtes, tuleks selgitada, et vara koosseisu arvutamise käsitlemist selliste ettevõtjatega seotud teatava tulu puhul reguleeritakse nende ettevõtete asutamiskohaks olevas Euroopa Liidu või Euroopa Majanduspiirkonna liikmesriigis kehtestatud eeskirjadega.
- (11) Nii „tõendimenetlusel”, mis võimaldab tegelikel tulusaajatel, kes on ühe liikmesriigi maksuresidendid, vältida kinnipeetava maksu tasumist direktiivi 2003/48/EÜ artikli 10 lõikes 1 nimetatud liikmesriigis saadud intressimaksetelt, kui ka tegeliku tulusaaja asukohariigile vabatahtliku avalikustamise alternatiivsel menetlusel on tugevaid külgki. Siiski on vabatahtliku avalikustamise menetlus tegelikele tulusaajatele vähem koormav ja seepärast on asjakohane anda menetluse valiku õigus tegelikele tulusaajatele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

⁽²⁾ Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiiv 85/611/EMÜ avatud investeerimisfondide (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3).

- (12) Liikmesriigid peaksid esitama direktiivi 2003/48/EÜ kohaldamise kohta asjakohaseid statistilisi andmeid, et parandada sellise teabe kvaliteeti, mida komisjon kasutab iga kolme aasta järel nõukogule kõnealuse direktiivi kohaldamise kohta esitatava aruande koostamiseks.
- (13) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja Euroopa Liidu huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.
- (14) Selleks et tagada direktiivi 2003/48/EÜ ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (15) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt tagada selliste hoiuste piiriüleste intresside tegelik maksustamine, mis tavaliselt kuuluvad kõikides liikmesriikides residentide maksustatava tulu hulka, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (16) Direktiivi 2003/48/EÜ tuleks muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2003/48/EÜ muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 1 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et nende territooriumil asutatud või kui see on asjakohane, seal tegeliku juhtimise kohta omavad makseagendid ja muud ettevõtjad täidavad käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikke ülesandeid, olenemata intressimakset tootva kohustuse võlgniku või väärtpaberi emitendi asukohast.”

- 2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 1a

Teatavate mõistete määratlused

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „ettevõtja” — krediidi- või finantseerimisasutus või muu juriidiline või füüsiline isik, kes oma kutsealal tegutsedes korrapäraselt või juhtuti teeb või tagab intressimakseid käesoleva direktiivi tähenduses;
- b) üksuse, mis võib olla juriidiline isik, „tegeliku juhtimise koht” — aadress, kus tehakse põhilised juhtimisotsused, mis on vajalikud kogu selle üksuse tegevuse juhtimiseks. Kui sellised juhtimisotsused tehakse mitmes riigis või jurisdiktsioonis, loetakse tegeliku juhtimise kohaks aadressi, kus tehakse suurem osa põhilistest juhtimisotsustest seoses intressimakset tootva varaga käesoleva direktiivi tähenduses;

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

c) usaldusfondi või muu sarnase õigusliku moodustise „tegeliku juhtimise koht” —

- i) selle füüsilise isiku alaline elukoht, kes peamiselt vastutab õigusliku moodustise varaga seotud põhiliste juhtimisotsuste eest, ning usaldusfondi puhul usaldusisiku elukoht. Kui selline peamine vastutus on enamal kui ühel füüsilisel isikul, loetakse tegeliku juhtimise kohaks selle isiku alalist aadressi, kes peamiselt vastutab suurema osa põhiliste juhtimisotsuste eest seoses intressimakset tootva varaga käesoleva direktiivi tähenduses, või
- ii) aadress, kus juriidiline isik, kes peamiselt vastutab õigusliku moodustise vara haldamise eest, ning usaldusfondi puhul usaldusisik, teeb põhilised nimetatud varaga seotud juhtimisotsused. Kui põhilised juhtimisotsused tehakse mitmes riigis või jurisdiktsioonis, loetakse tegeliku juhtimise kohaks aadressi, kus tehakse suurem osa põhilistest juhtimisotsustest seoses intressimakset tootva varaga käesoleva direktiivi tähenduses;

d) „tegeliku maksustamise alla kuuluv” — üksus või õiguslik moodustis, kellel on kohustus maksta makse oma sissetulekult, või osalt oma sissetulekult, mis on määratud mitteresidentidest osalejatele, sealhulgas mis tahes intressimaksetelt.”

3) Artikkel 2 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 2

Tegeliku tulusaaja määratlus

1. Käesolevas direktiivis ja ilma, et see piiraks lõigete 2–4 kohaldamist, tähendab „tegelik tulusaaja” füüsilist isikut, kes saab intressimakse või kelle jaoks selline makse on tagatud, kui ta ei esita tõendeid, et ta ei ole seda saanud või seda ei ole tema jaoks tagatud, see tähendab, et:

- a) ta tegutseb makseagendina artikli 4 lõike 1 tähenduses;
- b) ta tegutseb üksuse nimel, kes võib olla juriidiline isik, ja avaldab intressimakset tegevale või tagavale ettevõtjale asjaomase üksuse nime, õigusliku vormi, üksuse asutamiskoha aadressi, ja kui üksuse tegeliku juhtimise koht on teises riigis või jurisdiktsioonis, siis selle aadressi;
- c) ta tegutseb õigusliku moodustise nimel ja teeb intressimakset tegevale või tagavale ettevõtjale teatavaks õigusliku moodustise nime, kui see on olemas, õigusliku vormi, moodustise tegeliku juhtimise koha aadressi ning artikli 1a punktis c osutatud juriidilise või füüsilise isiku nime, või
- d) ta tegutseb teise isiku nimel, kes on tegelik tulusaaja, ja teeb makseagendile teatavaks kõnealuse tegeliku tulusaaja isiku artikli 3 lõike 2 kohaselt.

2. Kui makseagendil on andmeid, mille kohaselt isik, kellele makstakse intresse või kellele on intressimaksed tagatud, võib mitte olla tegelik tulusaaja ning kui kõnealuse isiku suhtes ei kohaldata lõike 1 punkti a, b või c, võtab makseagent mõistlikke meetmeid, et teha kindlaks tegeliku tulusaaja isik vastavalt artikli 3 lõikele 2. Kui makseagent ei suuda tegeliku tulusaaja isikut kindlaks teha, käsitab ta kõnealust isikut tegeliku tulusaajana.

3. Kui ettevõtja, kes kuulub samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/60/EÜ (*) artikli 2 kohaldamisalasse, maksab intresse või tagab intresside maksmise üksusele või õiguslikule moodustisele, kes ei kuulu tegeliku maksustamise alla ja kelle asutamiskoht või tegeliku juhtimise koht on riigis või jurisdiktsioonis, mis asub väljaspool käesoleva direktiivi artiklis 7 osutatud territooriumi ja väljaspool selliste lepingute ja kokkulepete territoriaalset kohaldamisala, millega nähakse ette samad või samaväärsed meetmed kui käesolevas direktiivis, kohaldatakse käesoleva lõigu teist kuni viiendat lõiku.

Makse loetakse vahetult tehtuks või tagatuks füüsilisele isikule, kes on resident muus kui ettevõtja liikmesriigis ja kes on direktiivi 2005/60/EÜ artikli 3 punkti 6 määratluse kohaselt üksuse või õigusliku moodustise tegelik tulusaaja. Kõnealune isik tehakse kindlaks vastavalt nimetatud direktiivi artiklis 7 ja artikli 8 lõike 1 punktis b sätestatud kliendi suhtes nõutava hoolsuse meetmetele. Kõnealust isikut loetakse ühtlasi tegelikult tulusaajaks käesoleva direktiivi tähenduses.

Esimese lõigu kohaldamisel loetakse I lisas esitatud soovituslikus loetelus osutatud üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad tegeliku maksustamise alla mittekuuluvateks.

Esimeses lõigus osutatud ettevõtja teeb kindlaks üksuse või õigusliku moodustise õigusliku vormi ja asutamiskoha või vajaduse korral tegeliku juhtimise koha, kasutades selleks teavet, mille teeb teatavaks füüsiline isik, kes tegutseb üksuse või õigusliku moodustise nimel, eelkõige lõike 1 punktide b ja c kohaselt, kui ettevõtja käsutuses ei ole usaldusväärsemat teavet, mis näitab, et saadud teave ei ole õige või käesoleva lõike kohaldamiseks piisav.

Kui üksus või õiguslik moodustis ei kuulu I lisas osutatud kategooriatesse, või kui ta kuulub nimetatud kategooriatesse, kuid väidab, et ta kuulub tegelikule maksustamisele, teeb esimeses lõigus osutatud ettevõtja üldtunnustatud faktide või üksuse või õigusliku moodustise esitatud või kooskõlas direktiiviga 2005/60/EÜ võetud kliendi suhtes nõutava hoolsuse meetmete abil saadud ametlike dokumentide põhjal kindlaks, kas ta kuulub tegeliku maksustamise alla.

4. Kui üksust või õiguslikku moodustist loetakse intressimakse vastuvõtmisel või sellise makse tagamisel makseagendiks vastavalt artikli 4 lõikele 2, loetakse intressimakse laekunuks järgmistele isikutele, keda loetakse tegelikuks tulusaajaks käesoleva direktiivi tähenduses:

- a) isik, kellel on õigus saada tulu, mida annab sellist makset tootev vara, või kellel on õigus muule varale, mis on sellise maksega otseselt seotud, kui makse saab üksus või õiguslik moodustis või kui makse tagatakse tema nimel, proportsionaalselt tema õigusega nimetatud tulu saada;
- b) mis tahes osa tuludest, mida annab sellist makset tootev vara või muu vara, mis on sellise maksega otseselt seotud, millele ühelgi punktis a osutatud isikul ei ole õigus, kui tulu saab üksus või õiguslik moodustis või kui makse tagatakse tema nimel, isik, kes on otseselt või kaudselt panustanud asjaomase üksuse või õigusliku moodustise varasse, olenemata sellest, kas sellisel isikul on õigus üksuse või õigusliku moodustise varale või tuludele;
- c) kui ühelgi punktis a või b osutatud isikul ei ole ühiselt või solidaarselt õigust kogu tulule, mida annab sellist makset tootev vara või kogu muu vara, mis on sellise maksega otseselt seotud intressimakse saamise või tagamise ajal, siis isik, proportsionaalselt tema õigusega nimetatud tulu saada, kes hiljem omandab õiguse kogu intressimakset tootvale varale või osale sellest või sellise intressimaksega otseselt seotud muule varale. Sellisele isikule laekunuks loetav kogusumma ei või ületada üksuse või õigusliku moodustise poolt saadud või talle tagatud intressimakse summat, välja arvatud mis tahes osa puhul, mis vastavalt käesolevale lõikele on määratud punktis a või b osutatud isikule.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/60/EÜ rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta (ELT L 309, 25.11.2005, lk 15)."

- 4) Artiklid 3 ja 4 asendatakse järgmistega:

„Artikkel 3

Tegeliku tulusaaja isik ja residentsus

1. Iga liikmesriik võtab oma territooriumil vastu korra, mis võimaldab makseagendil teha artiklite 8–12 kohaldamiseks kindlaks tegelike tulusaajate isikud ja residentsuse, ja tagab selle rakendamise.

Selline kord peab olema kooskõlas lõigetes 2 ja 3 sätestatud miinimumnõuetega.

2. Makseagent teeb tegeliku tulusaaja isiku kindlaks miinimumnõuete kohaselt, mis varieeruvad vastavalt sellele, millal on tekkinud makseagendi ja intressimakse saaja vahelised suhted:

- a) enne 1. jaanuari 2004 sõlmitud lepingusuhete puhul teeb makseagent kindlaks tegeliku tulusaaja isiku, st nime ja aadressi, kasutades tema käsutuses olevat teavet, eelkõige vastavalt tema asutamiskohaks olevas riigis kehtivatele eeskirjadele ja direktiivile 2005/60/EÜ;
- b) 1. jaanuaril 2004 või pärast seda sõlmitud lepingusuhete puhul või tehtud toimingute puhul, kui lepingusuhted puuduvad, teeb makseagent kindlaks tegeliku tulusaaja isiku, st nime, aadressi, sünniaja ja -koha ning vastavalt lõikes 4 osutatud loetelule maksukohustuslase identifitseerimisnumbri või samaväärse numbri, mille on talle andnud liikmesriik, kus tegelik tulusaaja on maksuresident. Enne 1. juulit 2015 sõlmitud lepingusuhete või lepingusuhete puudumisel tehtud toimingute puhul on teave sünniaja ja -koha kohta nõutav ainult siis, kui puudub selline maksukohustuslase identifitseerimisnumber või samaväärne number.

Esimese lõigu punktis b osutatud üksikasjad tehakse kindlaks tegeliku tulusaaja esitatava passi või ametliku isikutunnistuse või muu ametliku isikut tõendava dokumendi alusel, kui see on kohaldatav vastavalt lõikes 4 osutatud loetelule. Sellised üksikasjad, mis ei ole neis dokumentides märgitud, tehakse kindlaks muu isikut tõendava dokumendi alusel, mille tegelik tulusaaja esitab.

3. Kui tegelik tulusaaja esitab vabatahtlikult maksuresidentsuse tõendi, mille riigi pädev asutus on andnud välja maksekuupäevale eelnenud viimase kolme aasta jooksul, või hilisemal kuupäeval, kui makse laekunuks tegelikule tulusaajale, loetakse ta selle riigi residendiks. Vastasel juhul loetakse ta selle riigi residendiks, kus on tema alaline aadress. Makseagent teeb tegeliku tulusaaja residentsuse kindlaks järgmiste miinimumnõuete kohaselt:

- a) enne 1. jaanuari 2004 sõlmitud lepingusuhete puhul teeb makseagent tegeliku tulusaaja kehtiva alalise aadressi kindlaks maksekuupäeval, kasutades tema käsutuses olevat parimat teavet, eelkõige tema asutamiskohaks olevas riigis kehtivate eeskirjade ja direktiivi 2005/60/EÜ kohaselt;
- b) 1. jaanuaril 2004 või pärast seda sõlmitud lepingusuhete või tehtud tehingute puhul, kui lepingusuhted puuduvad, teeb makseagent tegeliku tulusaaja kehtiva alalise aadressi kindlaks lõike 2 esimese lõigu punktis b sätestatud menetluse kohaselt kindlaks tehtud aadressi alusel, mida ajakohastatakse uusimate makseagendile kättesaadavate dokumentide põhjal.

Esimese lõigu punktis b osutatud olukorras, kui tegelik tulusaaja esitab liikmesriigi väljaantud passi või ametliku isikutunnistuse või muu isikut tõendava dokumendi, ja teatab, et ta on kolmanda riigi resident, tehakse residentsus kindlaks maksuresidentsuse tõendi alusel, mille on maksekuupäevale eelnenud viimase kolme aasta jooksul, või hilisemal kuupäeval, kui makse laekunuks tegelikule tulusaajale, välja andnud selle kolmanda riigi pädev asutus, mille resident tegelik tulusaaja väidab end olevat. Kui sellist tõendit ei ole võimalik esitada, loetakse asukohariigiks liikmesriik, kes on andnud välja kõnealuse passi, ametliku isikutunnistuse või muu ametliku isikut tõendava dokumendi. Sellise tegeliku tulusaaja puhul, kelle kohta on makseagendil ametlikud dokumendid, mis tõendavad, et ta on diplomaatilise staatusega seotud privileegide või muude rahvusvaheliste eeskirjade tõttu maksuresident alalise aadressi järgsest riigist erinevas riigis, tehakse residentsus kindlaks kõnealuste makseagendile kättesaadavate ametlike dokumentide alusel.

4. Maksukohustuslase identifitseerimisnumbreid või samaväärseid numbreid andnud liikmesriik teavitab komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2014 nende numbrite struktuurist ja vormist ning ametlikest dokumentidest, mis sisaldavad teavet kõnealuste identifitseerimisnumbrite kohta. Iga liikmesriik teavitab ühtlasi komisjoni kõikidest muudatustest, mida sellega seoses tehakse. Komisjon avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* koondnimekirja saadud teabe kohta.

Artikkel 4

Makseagendid

1. Liikmesriigis asutatud ettevõtja, kes teeb intressimakse või tagab sellise makse vahetult tegelikule tulusaajale, loetakse käesoleva direktiivi kohaldamisel makseagendiks.

Käesoleva lõike kohaldamisel ei ole oluline, kas asjaomane ettevõtja on võlgnik või tulu tootva võlakohustuse või väärtpaberi emitent või ettevõtja, kellele võlgnik või emitent või tegelik tulusaaja on teinud ülesandeks tulu maksmise või tulu maksmise tagamise.

Liikmesriigis asutatud ettevõtja loetakse käesoleva direktiivi kohaldamisel samuti makseagendiks, kui täidetud on järgmised tingimused:

- a) ta teeb või tagab intressimakse teisele ettevõtjale, sealhulgas esimese ettevõtja alalisele esindusele või tütarettevõtjale, mis on asutatud väljaspool artiklis 7 osutatud territooriumi ning väljaspool selliste lepingute ja kokkulepete territoriaalset kohaldamisala, millega nähakse ette samad või samaväärsed meetmed kui käesolevas direktiivis, ja
- b) esimesel ettevõtjal on kättesaadavale teabele tuginedes põhjust arvata, et teine ettevõtja maksab vahetult tulu või tagab vahetult sellise makse tegelikule füüsilisest isikust tulusaajale, kes on esimesele ettevõtjale teadaolevalt teise liikmesriigi resident, võttes arvesse artiklit 3.

Kui esimese lõigu punktides a ja b osutatud tingimused on täidetud, loetakse esimese ettevõtja tehtud või tagatud makset tehtuks või tagatuks vahetult kõnealuse lõigu punktis b osutatud tegelikule tulusaajale.

2. Üksus või õiguslik moodustis, mille tegeliku juhtimise koht asub liikmesriigis ja mis ei kuulu tegelikule maksustamisele otsese maksustamise üldeeskirjade alusel kõnealuses liikmesriigis, üksuse või õigusliku moodustise asutamiskoha liikmesriigis või muus riigis või jurisdiktsioonis, kus üksus või õiguslik moodustis on maksuresident, loetakse makseagendiks intressimakse vastuvõtmisel või sellise makse tagamisel.

Käesoleva lõike kohaldamisel loetakse II lisa soovituslikus loetelus osutatud üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad tegeliku maksustamise alla mittekuuluvateks.

Kui üksus või õiguslik moodustis ei kuulu ühtegi II lisa soovituslikus loetelus osutatud kategooriasse või kui ta kuulub nimetatud lisa kohaldamisalasse, kuid väidab, et ta kuulub tegelikule maksustamisele, teeb ettevõtja üldtunnustatud faktide või üksuse või õigusliku moodustise esitatud või kooskõlas direktiiviga 2005/60/EÜ võetud kliendi suhtes nõutava hoolsuse meetmete abil saadud ametlike dokumentide põhjal kindlaks, kas ta kuulub tegeliku maksustamise alla.

Iga liikmesriigis asutatud ettevõtja, kes teeb intressimakse või tagab sellise makse käesolevas lõikes osutatud üksusele või õiguslikule moodustisele, kelle tegeliku juhtimise koht asub muus liikmesriigis kui ettevõtja asutamiskoha liikmesriigis, teavitab oma asutamiskoha liikmesriigi pädevale asutusele järgmised andmed, kasutades artikli 2 lõike 3 neljandas lõigus nimetatud teavet või muud kättesaadavat teavet:

- i) üksuse või õigusliku moodustise nimi, kui see on olemas;
- ii) selle õiguslik vorm;
- iii) selle tegeliku juhtimise koht;
- iv) artikli 8 kohaselt kindlaksmääratud ning üksusele või õiguslikule moodustisele makstud või tagatud intressimakse kogusumma;
- v) viimase intressimakse tagamise kuupäev.

Isikud, keda loetakse käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud üksustele või õiguslikele moodustistele makstud või tagatud intressimakse tegelikeks tulusaajateks, määratakse kindlaks kooskõlas artikli 2 lõikes 4 sätestatud eeskirjadega. Artikli 2 lõike 4 punktis c kirjeldatud juhul, kui isik omandab hiljem õiguse sellist intressimakset tootvale varale või muule selle intressimaksega otseselt seotud varale, teeb üksus või õiguslik moodustis oma tegeliku juhtimise koha liikmesriigi pädevale asutusele teatavaks artikli 8 lõike 1 teises lõigus märgitud andmed. Üksus või õiguslik moodustis teavitab pädevat asutust ka kõikidest tegeliku juhtimise koha muutustest.

Viendas lõigus osutatud kohustused kehtivad kuni 10 aastat alates kuupäevast, mil üksus või õiguslik moodustis võttis vastu või tagas viimase intressimakse või viimasest kuupäevast, mil isik omandas õiguse sellist intressimakset tootvale varale või muule selle intressimaksega otseselt seotud varale, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

Kui mõni üksus või õiguslik moodustis on artikli 2 lõike 4 punktis c kirjeldatud juhul viinud oma tegeliku juhtimise koha üle teise liikmesriiki, edastab esimese liikmesriigi pädev asutus uue liikmesriigi pädevale asutusele järgmise teabe:

- i) üksuse või õigusliku moodustise poolt vastu võetud või talle tagatud intressimakse summa, mis ei ole seni hõlmatud varasemate õigustega asjaomasele varale;
- ii) kuupäev, mil üksus või õiguslik moodustis võttis vastu või talle tagati viimane intressimakse, või viimane kuupäev, mil mõni isik omandas õiguse kogu intressimakset tootvale varale või osale sellest või muule intressimaksega otseselt seotud varale, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

Käesolevat lõiget ei kohaldata, kui üksus või õiguslik moodustis esitab tõendid, et ta vastab ühele järgmistest tingimustest:

- a) ta on ühiseks investeringuks moodustatud ettevõtja või muu investeerimisfond või -skeem, nagu osutatud artikli 6 lõike 1 punkti d alapunktides i ja iii või punkti e alapunktides i ja iii;
- b) ta on asutus, mis osutab pensioni- või osutab kindlustusteenuseid, või ettevõtja, keda selline asutus on volitanud oma vara haldama;
- c) teda tunnustatakse tema maksuresidentsuse või tegeliku juhtimise koha liikmesriigis kohaldatava korra kohaselt ja vastavalt otsese maksustamise üldeeskirjadele tegelikust maksustamisest vabastatavana, kuna ta tegutseb üksnes heategevuslikul eesmärgil üldsuse hüvanguks;
- d) ta on jagatud tegelik tulusaaja, kelle jaoks makset tegev või tagav ettevõtja on teinud artikli 3 kohaselt kindlaks kõigi tegelike tulusaajate isikud ja residentsuse ning seetõttu on ettevõtja ise makseagent vastavalt käesoleva artikli lõikele 1.

3. Lõikes 2 osutatud üksus, mis on sarnane lõike 2 kaheksanda lõigu punktis a osutatud ühiseks investeringuks moodustatud ettevõtja või investeerimisfondi või -skeemiga, võib valida, kas teda koheldakse käesoleva direktiivi kohaldamisel sellise ettevõtja, investeerimisfondi või -skeemina.

Kui üksus kasutab käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud võimalust, väljastab liikmesriik, kus on üksuse tegeliku juhtimise koht, vastava tõendi. Üksus esitab nimetatud tõendi intressimakset tegevale või sellist makset tagavale ettevõtjale. Sellisel juhul vabastatakse ettevõtja lõike 2 neljandas lõigus sätestatud kohustustest.

Liikmesriigid kehtestavad käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud võimalust käsitlevad üksikasjalikud eeskirjad üksustele, kelle tegeliku juhtimise koht asub nende territooriumil, et tagada käesoleva direktiivi tõhus rakendamine.”

- 5) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

Intressimakse määratlus

1. Käesolevas direktiivis tähendab „intressimakse” järgmist:

- a) arvele makstud või krediteeritud intress, mis on seotud igat liiki võlakohustustega, olenemata sellest, kas need on tagatud hüpoteegiga või kas nendega kaasneb õigus saada osa võlgniku kasumist, ning eelkõige tulu riigi võlakirjadest või muudest võlakirjadest, kaasa arvatud selliste riigi võlakirjade ja muude võlakirjadega seotud ülekursid ja lisatasud; maksimisega viivitamisel määratavaid trahvimakseid ei loeta intressimakseteks;

- b) kontole makstud või saadud või krediteeritud tulu, mis on seotud igat liiki väärtpaberitega, välja arvatud siis, kui tulu loetakse punkti a, c, d või e kohaselt otseselt intressimaksiks, ning kui
- i) väljaandmiskuupäeval kindlaks määratud kapitali tootluse tingimustega tagatakse, et investor saab tähtaja lõppemisel tagasi vähemalt 95 % investeeritud kapitalist, või
 - ii) väljalaskekuupäeval kindlasmääratud tingimustega on ette nähtud, et vähemalt 95 % väärtpaberitest saadavast tulust on seotud punktis a, c, d või e osutatud intresside või tuluga;
- c) punktis a osutatud võlakohustuste müügi, tagasimaksmise või väljaostmise korral saadaolev või kapitaliseeritud intress ning punktis b osutatud väärtpaberite müügi, tagasimaksmise või väljaostmise korral saadaolev või kapitaliseeritud tulu;
- d) käesoleva lõigu punktis a, b või c osutatud maksetest vahetult või kaudselt, sealhulgas artikli 4 lõikes 2 osutatud üksuse või õigusliku moodustise vahendusel saadav tulu, mida jaotab:
- i) ühiseks investeeringuks moodustatud ettevõtja või muu investeerimisfond või -skeem, mis on kas sellisena registreeritud vastavalt liikmesriigi või liitu mittekuuluva Euroopa Majanduspiirkonna riigi õigusele, või mille fonditingimused või põhikiri on reguleeritud mõne nimetatud liikmesriigi või riigi investeerimisfondi või -skeemi käsitleva õigusega. See määratlus kehtib olenemata selliste ettevõtjate, fondide või skeemide õiguslikust vormist ega sõltu nende aktsiate, osade või osakute ostu, müügi või väljaostmise piirangutest, mis on seotud teatava investorite rühmaga;
 - ii) üksused, mis on kasutanud artikli 4 lõikes 3 sätestatud võimalust;
 - iii) väljaspool artiklis 7 osutatud territooriumi ja väljaspool Euroopa Majanduspiirkonda asutatud investeerimisfond või -skeem. See kehtib olenemata sellise fondi või skeemi õiguslikust vormist ega sõltu selle aktsiate, osade või osakute ostu, müügi või väljaostmise piirangutest, mis on seotud teatava investorite rühmaga;
- e) järgmistes ettevõtjates, üksustes, investeerimisfondides või -skeemides olnud aktsiate, osade või osakute müügi, väljaostmise või tagasimaksmise korral saadav tulu, kui nad investeerivad rohkem kui 40 % oma varast otse või muude selliste ettevõtjate, fondide või skeemide või artikli 4 lõikes 2 osutatud üksuste või õiguslike moodustiste kaudu käesoleva lõigu punktis a osutatud võlakohustustesse või käesoleva lõigu punktis b osutatud väärtpaberitesse:
- i) ühiseks investeeringuks moodustatud ettevõtja või muu investeerimisfond või -skeem, mis on kas sellisena registreeritud vastavalt liikmesriigi või liitu mittekuuluva Euroopa Majanduspiirkonna riigi õigusele, või mille fonditingimused või põhikiri on reguleeritud mõne nimetatud liikmesriigi või riigi õigusega. See määratlus kehtib olenemata selliste ettevõtjate, fondide või skeemide õiguslikust vormist ega sõltu nende aktsiate, osade või osakute ostu, müügi või väljaostmise piirangutest, mis on seotud teatava investorite rühmaga;
 - ii) üksused, mis on kasutanud artikli 4 lõikes 3 sätestatud võimalust;
 - iii) väljaspool artiklis 7 osutatud territooriumi ja väljaspool Euroopa Majanduspiirkonda asutatud investeerimisfond või -skeem. See määratlus kehtib olenemata sellise fondi või skeemi õiguslikust vormist ega sõltu selle aktsiate, osade või osakute ostu, müügi või väljaostmise piirangutest, mis on seotud teatava investorite rühmaga.
- Käesoleva punkti kohaldamisel ei käsitata punktis a osutatud võlakohustustena ega punktis b osutatud väärtpaberitena ettevõtjate, üksuste, investeerimisfondide või -skeemide vara, mida nad on kohustatud hoidma võlatagatisena vastavalt nende kokkulepetele, lepingutele või muudele investeerimisalaste eesmärkide täitmiseks vajalikule õiguslikele dokumentidele ja milles investor ei osale või millele tal ei ole seaduslikke õigusi;
- f) elukindlustuslepingust saadav tulu, kui:
- i) leping sisaldab tagatist tulu saamise kohta või
 - ii) lepingu tegelik tulem on enam kui 40 % ulatuses seotud punktides a, b, c, d ja e osutatud intresside või tuluga.

Käesoleva punkti kohaldamisel loetakse elukindlustuslepingust saadud tuluks summat, mille võrra kindlustusandja poolt enne elukindlustuslepingu lõpptähtaega tehtud tagasimaksed või osalised tagasimaksed või kindlustusandja poolt makstud summad ületavad kõikide kindlustusandjale tehtud maksete kogusummat. Ka täielikult või osaliselt kolmanda isiku kasuks tehtud elukindlustuse puhul loetakse elukindlustuslepingust saadud tuluks lepingu väärtuse summat, mis ületavad kõikide kindlustusandjale tehtud maksete kogusummat. Tulu elukindlustuslepingust, millega on ette nähtud vaid pension, või kindlasummaline annuiteet, mida makstakse vähemalt viis aastat, käsitatakse sellise tuluna ainult siis, kui see on tagasimakse või kolmanda isiku kasuks tehtud makse, mis on tehtud enne viieaastase perioodi lõppu. Summat, mis makstakse välja ainult seoses surma, invaliidsuse või haigusega, ei loeta elukindlustuslepingust saadud tuluks.

Liikmesriigid võivad siiski esimese lõigu punktis e nimetatud tulu vastavalt asjaomase liikmesriigi eeskirjadele registreeritud või selle riigi õigusega reguleeritud fonditingimusi või põhikirja omavate ühiseks investeeringuks moodustatud ettevõtjate või investeerimisfondide või -skeemide puhul hõlmata intressimakse määratlusega ainult sel määral, kui selline tulu vastab kõnealuse lõigu punktis a, b või c määratletud intressimaksetest otse või kaudselt saadavale tulule.

Seoses esimese lõigu punkti f alapunktiga ii on liikmesriigil võimalus intressimakse määratlemisel võtta arvesse tulu, olenemata tulu koosseisust, kui elukindlustuse puhul on selle välja maksnud nimetatud liikmesriigis asutatud kindlustusandja või see on saadud selliselt kindlustusandjalt.

Kui liikmesriik kasutab üht või mõlemat teises ja kolmandas lõigus osutatud võimalust, teatab ta sellest komisjonile. Komisjon avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* asjaolu, et võimalust on kasutatud, ning kõnealuse avaldamise kuupäevast alates on võimaluse kasutamine teistele liikmesriikidele siduv.

2. Kui makseagendil ei ole teavet makstud, saadud või krediteeritud tulu summa kohta, loetakse lõike 1 esimese lõigu punkti b kohaldamisel intressimakseks kogu tehtud makse summa.

Kui makseagendil ei ole teavet müügi korral saadaoleva või kapitaliseeritud intressi või tulu summa kohta, loetakse lõike 1 esimese lõigu punkti c kohaldamisel intressimakseks kogu tehtud makse summa.

Kui makseagendil ei ole lõike 1 esimese lõigu punktide d ja e puhul teavet selle kohta, kui suur osa tuludest saadakse kõnealuse lõigu punktides a, b ja c määratletud intressimaksetest, loetakse tulude kogusumma intressimakseks.

Kui makseagendil ei ole teavet elukindlustuslepingust saadud tulu summa kohta, loetakse lõike 1 esimese lõigu punkti f kohaldamisel intressimakseks kogu tehtud makse summa.

3. Kui makseagendil ei ole lõike 1 esimese lõigu punkti e puhul teavet selle kohta, kui suur osa varast on investeeritud võlakohustustesse või asjaomastesse väärtpaberitesse või kõnealuses punktis määratletud aktsiatesse, osadesse või osakutesse, loetakse see osa suuremaks kui 40 %. Kui makseagent ei suuda teha kindlaks tegeliku tulusaaja realiseeritud tulu, loetakse, et tulu vastab aktsiate, osade või osakute müügist, tagasimaksmisest või väljaostmisest saadud laekumistele.

Kui makseagendil pole teavet tulemi protsendimäära kohta, siis lõike 1 esimese lõigu punkti f alapunkti ii kohaldamisel loetakse kõnealuse lõigu punktides a, b, c, d ja e osutatud liiki intressidega seotud tulemi suuremaks kui 40 %.

4. Kui lõikes 1 määratletud intressimakse tehakse artikli 4 lõikes 2 osutatud üksusele või õiguslikule moodustisele või krediteeritakse sellise üksuse või õigusliku moodustise kontole, loetakse see laekunuks artikli 2 lõikes 4 osutatud isikule. Üksuse puhul kohaldatakse seda üksnes siis, kui üksus ei ole kasutanud artikli 4 lõikes 3 sätestatud võimalust.

5. Lõike 1 esimese lõigu punktide c ja e puhul on liikmesriikidel võimalus nõuda, et nende territooriumil tegutsesid makseagendid muudaksid intressi või muu asjaomase tulu aastapõhiseks ajavahemikuks, mis ei oleks pikem kui üks aasta, ja kohelda sellist aastapõhist intressi või muud asjaomast tulu intressimaksena ka siis, kui kõnealuse ajavahemiku jooksul ei toimu müüki, tagasimaksmist või väljaostmist.

6. Erandina lõike 1 esimese lõigu punktide d ja e on liikmesriikidel võimalus jätta intressimakse määratlusest välja kõnealustes sätetes osutatud tulu, mida on jaotanud ettevõtjad, üksused, investeerimisfondid või -skeemid, kelle fonditingimused või põhikiri on reguleeritud asjaomase liikmesriigi õigusega, kui sellised ettevõtjad, üksused, fondid või -skeemid ei ole otse ega kaudselt investeerinud kõnealuse lõigu punktis a osutatud võlakohustustesse ega kõnealuse lõigu punktis b osutatud väärtpaberitesse üle 15 % oma varast.

Erandina lõikest 4 on liikmesriikidel võimalus jätta lõikes 1 osutatud intressimakse määratlusest välja intressid, mis on makstud või krediteeritud sellise artikli 4 lõikes 2 osutatud sellise üksuse või õigusliku moodustise kontole, mille tegeliku juhtimise koht on nende territooriumil, kui kõnealune üksus või õiguslik moodustis ei ole investeerinud lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud võlakohustustesse ega kõnealuse lõigu punktis b osutatud väärtpaberitesse üle 15 % oma varast. Üksuse puhul kohaldatakse seda üksnes siis, kui üksus ei ole kasutanud artikli 4 lõikes 3 sätestatud võimalust.

Kui liikmesriik kasutab üht või mõlemat esimeses ja teises lõigus osutatud võimalust, teatab ta sellest komisjonile. Komisjon avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* asjaolu, et võimalust on kasutatud, ning kõnealuse avaldamise kuupäevast alates on võimaluse kasutamine teistele liikmesriikidele siduv.

7. Alates 1. jaanuarist 2016 on lõike 1 esimese lõigu punktis e ja punkti f alapunktis ii ning lõikes 3 osutatud 40 % künnis 25 %.

8. Lõike 1 esimese lõigu punktis e ja lõikes 6 osutatud protsendimäärad määratakse kindlaks, lähtudes investeerimispehõhimõtetest või investeerimisstrateegiast ja -eesmärkidest, mis on kehtestatud asjaomaste ettevõtjate või üksuste või investeerimisfondide või -skeemide tegevust reguleerivates dokumentides.

Käesoleva lõike kohaldamisel hõlmavad dokumendid järgmist:

- a) asjaomaste ettevõtjate, üksuste, investeerimisfondide või -skeemide fonditingimused või põhikiri;
- b) mis tahes kokkulepped, lepingud või muud õiguslikud dokumendid, millega asjaomased ettevõtjad, üksused, investeerimisfondid või -skeemid on ühinenud ja mis on tehtud kättesaadavaks ettevõtjale, ja
- c) mis tahes prospektid või muud sarnased dokumendid, mis on välja antud asjaomaste ettevõtjate, üksuste, investeerimisfondide või -skeemide poolt või nende nimel ja mis on tehtud kättesaadavaks nende investoritele.

Kui neis dokumentides ei ole kindlaks määratud investeerimispehõhimõtteid ega investeerimisstrateegiat ja -eesmärke, kehtestatakse kõnealused protsendimäärad, lähtudes asjaomaste ettevõtjate, üksuste, investeerimisfondide või skeemide vara tegelikust koosseisust, tuginedes vara keskmisele näitajale selle aruandeperioodi alguse või esimese poolaastaruande kuupäeva ja lõpu seisuga, mis eelnes kuupäevale, mil makseagent tegi või tagas tegelikule tulusaajale intressimakse. Uute ettevõtjate, üksuste, investeerimisfondide või -skeemide puhul tuginetakse vara tegeliku koosseisu hindamisel vara keskmisele näitajale alguskuupäeva ja asjaomaste ettevõtjate, üksuste, fondide või skeemide tegevust reguleerivates dokumentides vara esimeseks hindamiseks sätestatud kuupäeva seisuga.

Vara koosseisu hinnatakse vastavalt eeskirjadele, mida kohaldatakse liikmesriigis või liitu mittekuuluvast Euroopa Majanduspiirkonna riigis, kus ühiseks investeringuks moodustatud ettevõtja või muu investeerimisfond või -skeem on sellisena registreeritud või mille õiguse kohaselt on reguleeritud fondi tingimused või põhikiri. Sellisena hinnatud koosseis on teistele liikmesriikidele siduv.

9. Lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud tulu loetakse intressimakseks üksnes sellises osas, milles kõnealust tulu tootnud väärtpaberid emiteeriti esmakordselt 1. juulil 2014 või pärast seda. Kõnealuse lõigu punktis e ja lõikes 6 osutatud protsendimäärade kehtestamisel ei võeta arvesse enne nimetatud kuupäeva välja lastud väärtpabereid.

10. Elukindlustuslepingust saadud tulu loetakse intressimakseks vastavalt lõike 1 esimese lõigu punktile f ainult sellises osas, milles kõnealust tulu toonud elukindlustuslepingud sõlmiti esmakordselt 1. juulil 2014 või pärast seda.

11. Liikmesriikidel on võimalus arvesse võtta lõike 1 esimese lõigu punkti e alapunktis i osutatud tulu, mis saadakse sellise ühiseks investeeringuks moodustatud õigusvõimelise ettevõtja aktsiate, osade või osakute müügi, tagasimaksmise või väljaostmise korral, mis ei ole Euroopa parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ (*) kohaselt tegevusloa saanud eurofond, loetakse intressimakseks ainult sellises osas, mis laekub kõnealusele ettevõtjale 1. juulil 2014 või pärast seda.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32)."

6) Artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

Makseagendi edastatav teave

1. Kui tegelik tulusaaja on mõne muu liikmesriigi resident kui see, kus on makseagent asutatud, esitab makseagent oma asutamiskohaks oleva liikmesriigi pädevale asutusele vähemalt järgmised andmed:

- a) artikli 3 kohaselt kindlaks tehtud tegeliku tulusaaja isik ja residentsus või jagatud tegeliku tulusaaja seisundi korral kõigi artikli 1 lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvate tegelike tulusaajate isikud ja residentsus;
- b) makseagendi nimi ja aadress;
- c) tegeliku tulusaaja kontonumber või kui see puudub, siis intressimakse aluseks oleva võlakohustuse või kõnealuse makse aluseks oleva elukindlustuslepingu, väärtpaberi, aktsia, osa või osaku tunnus;
- d) teave intressimaksete kohta kooskõlas lõikega 2.

Kui tegelik tulusaaja on resident muus liikmesriigis kui see liikmesriik, kus on artikli 4 lõikes 2 osutatud makseagendi tegeliku juhtimise koht, esitab selline makseagent selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus on tema tegeliku juhtimise koht, käesoleva lõike esimese lõigu punktides a–d nimetatud teabe. Lisaks esitab selline makseagent järgmised andmed:

- i) tema poolt vastu võetud või tagatud intressimaksete kogusumma, mida loetakse laekunuks tema tegelikele tulusaajatele;
 - ii) kui tegelikuks tulusaajaks on kooskõlas artikli 2 lõike 4 punktiga c füüsiline isik, siis sellele isikule laekunuks loetav summa ja sellise laekumise kuupäev.
2. Makseagendi esitatavates intressimakseid käsitlevates miinimumandmetes tuleb teha vahet järgmistel intressimaksete kategooriatel ja märkida:

- a) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud intressimakse puhul: makstud või krediteeritud intressi summa;
- b) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud intressimakse puhul: kas makstud, saadud või kontole krediteeritud tulu summa või makse kogusumma;

- c) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis c või e osutatud intressimakse puhul: kas neis punktides osutatud intressi või tulu summa või müügist, väljaostmisest või tagasimaksmisest saadud laekumiste kogusumma;
- d) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis d osutatud intressimakse puhul: kas nimetatud punktis osutatud tulu summa või jaotatud kogusumma;
- e) artikli 6 lõikes 4 osutatud intressimakse puhul: igale artikli 1 lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvale tegelikule tulusaajale eraldatud tulu intresside summa;
- f) kui liikmesriik kasutab artikli 6 lõikes 5 osutatud võimalust: aastapõhise intressi või muu asjaomase tulu summa;
- g) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis f osutatud intressimakse puhul: kas selle sätte kohaselt arvatud tulu või makse kogusumma. Kui makse tehakse kolmanda isiku kasuks ning makseagendil ei ole teavet väärtuse summa kohta: kõikide kindlustusandjale tehtud maksete kogusumma.

Makseagent teatab oma asutamiskoha liikmesriigi pädevale asutusele või artikli 4 lõikes 2 osutatud makseagendi puhul oma tegeliku juhtimise koha liikmesriigi pädevale asutusele, millal ta teatab kogusummad vastavalt käesoleva lõike esimese lõigu punktidele b, c, d ja g.

3. Jagatud tegeliku tulusaaja puhul teatab makseagent oma asutamiskoha liikmesriigi või artikli 4 lõikes 2 osutatud makseagendi puhul oma tegeliku juhtimise koha liikmesriigi pädevale asutusele, kas iga tegeliku tulusaaja kohta esitatud summa on tegelikele tulusaajatele ühiselt määratud kogusumma, asjaomase tegeliku tulusaajaga seotud tegelik osa või võrdne osa.

4. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, võivad liikmesriigid lubada makseagentidel esitada ainult järgmised andmed:

- a) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis a, b või d osutatud intressimaksete puhul: intressi või tulu kogusumma;
- b) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis c või e osutatud intressimaksete puhul: selliste maksetega seotud müügist, väljaostmisest või tagasimaksmisest saadud laekumiste kogusumma;
- c) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis f osutatud intressimaksete puhul: kas tulu, millest makseagent, kas otse või tema maksuesindaja või teise liikmesriigi pädeva asutuse kaudu, ei ole muude kui käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalike õigusnormide kohaselt tegeliku tulusaaja residentsuse liikmesriigi pädevat asutust muul moel teavitanud, või selliste maksetega seotud elukindlustuslepingute alusel välja makstud kogusumma.

Makseagent teavitab, kas ta teatab kogusummad vastavalt käesoleva lõike esimese lõigu punktidele a, b, ja c.”

7) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Ettevõtja asukohaliikmesriigi pädev asutus edastab artikli 4 lõike 2 neljandas lõigus osutatud teabe teise liikmesriigi pädevale asutusele, kus on üksuse või õigusliku moodustise tegeliku juhtimise koht.

1b. Kui artikli 4 lõikes 2 määratletud makseagent on oma tegeliku juhtimise koha üle viinud teise liikmesriiki, teatab esimese liikmesriigi pädev asutus artikli 4 lõike 2 seitsmendas lõigus osutatud andmed uue liikmesriigi pädevale asutusele.”;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Teabe edastamine on automaatne ja toimub vähemalt kord aastas kuue kuu jooksul pärast makseagendi või ettevõtja liikmesriigi maksuaasta lõppu ning see hõlmab järgmisi kõnealusel aastal toimunud sündmusi:

- i) kõik intressimaksed;
- ii) kõik juhtumid, mil tegelikeks tulusaajateks on kooskõlas artikli 2 lõikega 4 füüsilised isikud;
- iii) kõik artikli 4 lõikes 2 osutatud makseagentide tegeliku juhtimiskoha muudatused.”

8) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Arvestades artikli 13 lõiget 1, ei pea artikli 17 lõigetes 2 ja 3 osutatud kuupäeval algava üleminekupeerioidi jooksul Luksemburg ja Austria kohaldama II peatükki.

Siiski saavad nad teistelt liikmesriikidelt II peatüki kohast teavet.

Üleminekupeerioidi ajal on käesoleva direktiivi eesmärk tagada ühes liikmesriigis tegelikele tulusaajatele, kes on teise liikmesriigi maksuresidendist füüsilised isikud, tasutud hoiuste intresside tegelik minimaalne maksustamine.”

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Üleminekupeerioidi lõpus peavad Luksemburg ja Austria kohaldama II peatükki ning lõpetama artiklites 11 ja 12 sätestatud kinnipeetava maksu kohaldamise ja tulude jagamise. Kui Luksemburg või Austria otsustab II peatükki kohaldada üleminekupeerioidi ajal, lõpetab ta artiklites 11 ja 12 sätestatud kinnipeetava maksu kohaldamise ja tulude jagamise.”

9) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Kui tegelik tulusaaja on muu liikmesriigi resident kui see, kus on asutatud makseagent, või artikli 4 lõikes 2 osutatud makseagendi puhul selle liikmesriigi resident, kus on sellise makseagendi tegeliku juhtimise koht, kohaldavad Luksemburg ja Austria artiklis 10 osutatud üleminekupeerioidi ajal kinnipeetavat maksu, mis on üleminekupeerioidi esimese kolme aasta jooksul 15 %, järgmise kolme aasta jooksul 20 % ja pärast seda 35 %.

2. Makseagendid kohaldavad kinnipeetavat maksu järgmiselt:

- a) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud intressimakse puhul: makstud või krediteeritud intressi summalt;
- b) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud intressimakse puhul: makstud, saadud või krediteeritud tulu summalt;
- c) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis c või e osutatud intressimakse puhul: kas nimetatud punktides osutatud intresside või tulu summalt või samaväärse toimega maksu kaudu, mida tegelik tulusaaja tasub kogu müügist, väljamaksmisest või tagasiostmisest saadud tulult;
- d) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis d osutatud intressimakse puhul: kõnealusel punktis osutatud summalt;

- e) artikli 6 lõikes 4 osutatud intressimakse puhul: igale artikli 1 lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvale tegelikule tulusaajale eraldatud tulu intressi summalt. Kogu maksustatav summa ei või ületada üksuse või õigusliku moodustise saadud või tagatud intressimakse summat;
- f) kui liikmesriik kasutab artikli 6 lõikes 5 osutatud võimalust: aastapõhise intressi või muu asjaomase tulu summalt;
- g) artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis f osutatud intressimakse puhul: nimetatud sätte kohaselt arvatud tulult. Liikmesriigid võivad lubada makseagentidel kohaldada kinnipeetavat maksu üksnes selliste tulude suhtes, millest ei ole tegeliku tulusaaja asukohaliikmesriigi pädevat asutust muu kui käesoleva direktiivi rakendamiseks vajaliku õigusnormi kohaselt veel makseagendi või tema maksuesindaja poolt teavitatud.

Kinnipeetava maksu tulude ülekandmisel pädevale asutusele, teatab makseagent talle selliste tegelike tulusaajate arvu, kelle suhtes kohaldata kinnipeetavat maksu, nende residentsuse liikmesriikide kaupa.”;

b) lõikes 3 asendatakse sõnad „Lõike 2 punktide a ja b” sõnadega „Lõike 2 punktide a, b ja c”;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Ülemineku perioodi ajal võivad kinnipeetavat maksu kohaldavad liikmesriigid näha ette, et ettevõtjad, kes teevad intressimakse või tagavad sellise makse tegemise artikli 4 lõikes 2 osutatud üksusele või õiguslikule moodustisele, kelle tegeliku juhtimise koht asub teises liikmesriigis, loetakse üksuse või õigusliku moodustise asemel makseagendiks ja nad kohaldavad kõnealuse tulu suhtes kinnipeetavat maksu, kui üksus või õiguslik moodustis ei ole andnud ametlikku nõusolekut oma nime, kui see on olemas, õigusliku vormi, tegeliku juhtimise koha ja kogu talle makstud või tagatud tulu kohta käiva teabe edastamiseks artikli 4 lõike 2 neljanda lõigu kohaselt.”

10) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Erandid kinnipeetava maksu menetlusest

1. Liikmesriigid, kes kohaldavad kinnipeetavat maksu kooskõlas artikliga 11, näevad ette järgmised menetlused selle tagamiseks, et tegelikud tulusaajad saaksid taotleda maksu kinnipidamata jätmist:

- a) menetlus, mis võimaldab tegelikul tulusaajal anda makseagendile selged volitused edastada teavet II peatüki kohaselt; selline volitus hõlmab kõiki intressimakseid, mille asjaomane makseagent on tegelikule tulusaajale määranud; sellisel juhul kohaldatakse artiklit 9;
- b) menetlus, millega tagatakse, et kinnipeetavat maksu ei kohaldata, kui tegelik tulusaaja esitab oma makseagendile tõendi, mille on tema nimele väljastanud lõike 2 kohaselt selle liikmesriigi pädev asutus, mille maksuresident ta on.

2. Tegeliku tulusaaja taotluse korral väljastab selle liikmesriigi pädev asutus, mille maksuresident ta on, tõendi, millele on märgitud järgmine teave:

- a) tegeliku tulusaaja nimi, maksukohustuslase identifitseerimisnumber või samaväärne number ning sünniaeg ja --koht;
- b) makseagendi nimi ja aadress;
- c) tegeliku tulusaaja kontonumber või selle puudumisel võlanõuet tõendava dokumendi andmed.

Selline tõend kehtib kuni kolm aastat. Tõend väljastatakse kõigile tegelikele tulusaajatele, kes seda taotlevad, kahe kuu jooksul pärast taotluse esitamist.”

11) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 2 asendatakse esimene lause järgmisega:

„Kui tegeliku tulusaaja saadud intressimakse suhtes on makseagendi liikmesriigis kohaldatud kinnipeetavat maksu, võimaldab liikmesriik, mille maksuresident tegelik tulusaaja on, talle maksukrediiti siseriiklike õigusnormide kohaselt kinnipeetud maksuga samaväärses summas.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui lisaks artiklis 11 osutatud kinnipeetavale maksule on tegeliku tulusaaja saadud intressimakse suhtes kohaldatud muud liiki kinnipeetavat maksu ja liikmesriik, mille maksuresident tegelik tulusaaja on, võimaldab sellise kinnipeetava maksu puhul maksude ümberarvutust oma siseriiklike õigusnormide või topeltmaksustamise vältimise lepingute kohaselt, krediteeritakse selline muu kinnipeetav maks enne lõikes 2 sätestatud menetluse rakendamist.”

12) Artikli 15 lõike 1 teises lõigus asendatakse sõna „lisas” sõnadega „III lisas”.

13) Artikli 18 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Komisjon esitab nõukogule iga kolme aasta järel aruande käesoleva direktiivi toimimise kohta, võttes aluseks IV lisas loetletud statistilised andmed, mida iga liikmesriik peab komisjonile esitama.”

14) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 18a

Rakendusmeetmed

1. Komisjon võib artikli 18b lõikes 2 osutatud korras võtta meetmeid, et:

- a) näha ette andmete esitajad, keda makseagendid võivad kasutada teabe saamiseks, mis on vajalik nõuetekohaseks käsitlemiseks artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktide b, d ja e kohaldamisel;
- b) kehtestada artiklis 9 osutatud elektroonilise teabevahetuse jaoks vajalik ühtne formaat ja praktilised üksikasjad;
- c) kehtestada ühtsed vormid tõendite ja muude dokumentide jaoks, mis hõlbustavad käesoleva direktiivi kohaldamist, eelkõige kinnipeetavat maksu kohaldavates liikmesriikides väljastatavate dokumentide jaoks, mida kasutab artikli 14 kohaldamisel liikmesriik, mille maksuresident tegelik tulusaaja on.

2. Komisjon ajakohastab III lisas esitatud loetelu otseselt seotud liikmesriikide taotlusel.

Artikkel 18b

Komitee

- 1. Komisjoni abistab maksundusalase halduskoostöö komitee („komitee”).
- 2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.”

15) Lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

Artikkel 2

- 1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 1. jaanuariks 2016. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid norme alates käesoleva direktiivi jõustumise kalendriaastale järgneva kolmanda kalendriaasta esimesest päevast.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 24. märts 2014

Nõukogu nimel
eesistuja
A. TSAFTARIS

LISA

Direktiivi 2003/48/EÜ lisa muudetakse järgmiselt.

- 1) Lisa muudetakse III lisaks.
- 2) Lisatakse järgmine lisa I lisana:

„I LISA

Soovituslik loetelu üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriatest, mida artikli 2 lõike 3 kohaldamisel ei loeta tegeliku maksustamise alla kuuluvateks

1. Üksused ja õiguslikud moodustised, mis on asutatud või mille tegeliku juhtimise koht on sellises riigis või sellise jurisdiktsioonis, mis jääb väljapoole artiklis 7 määratletud käesoleva direktiivi territoriaalset kohaldamisala ning mida ei ole loetletud artikli 17 lõikes 2.

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Antigua ja Barbuda	<i>International business company</i>
Anjouan (Komoorid)	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International business company</i>
Bahama	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Sihtasutus <i>International business company</i>
Bahrein	Finantsusaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Barbados	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International business company</i> <i>International Society with Restricted Liability</i>
Belize	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International business company</i>
Bermuda	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Maksuvabastusega äriühing
Brunei	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International business company</i> <i>International trust</i> <i>International Limited Partnership</i>
Cooki saared	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International trust</i> <i>International company</i> <i>International partnership</i>
Costa Rica	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Äriühing
Djibouti	Maksuvabastusega äriühing Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Dominica	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International business company</i>
Fidži	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Prantsuse Polüneesia	<i>Société</i> (äriühing) <i>Société de personnes</i> (ühing) <i>Société en participation</i> (ühine ettevõtja) Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Grenada	<i>International business company</i> Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Guam	Äriühing Füüsilisest isikust ettevõtja <i>Partnership</i> (partnerlus) Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Guatemala	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>Fundación</i> (sihtasutus)
Hongkong	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Piiratud vastutusega äriühing
Kiribati	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Labuan (Malaisia)	<i>Offshore company</i> Malaysian offshore bank <i>Offshore limited partnership</i> <i>Offshore trust</i>
Liibanon	Äriühingud, mille suhtes rakendatakse <i>offshore</i> -äriühingute korda Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Libeeria	Mitteresidendist äriühing Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Macau	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>Fundação</i> (sihtasutus)
Maldiivid	Äriühing <i>Partnership</i> (partnerlus) Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Põhja-Mariaanid	<i>Foreign sales corporation</i> <i>Offshore banking corporation</i> Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Marshalli Saared	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International business company</i>
Mauritius	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>Global business company categories 1 and 2</i>

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Mikroneesia	Äriühing <i>Partnership</i> (partnerlus) Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Nauru	<i>Trust/nominee company</i> Äriühing <i>Partnership</i> (partnerlus) Füüsilisest isikust ettevõtja Välismaine testament Välismaine pärand Muud valitsusega läbi räägitavad ettevõtlusvormid
Uus-Kaledoonia	<i>Société</i> (äriühing) <i>Société civile</i> (tsiviilõiguslik äriühing) <i>Société de personnes</i> (ühing) Ühine ettevõtja Surnu pärand Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Uus-Meremaa	Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Niue	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International business company</i>
Panama	<i>Fideicomiso</i> (Usaldusfond, reguleeritud kohaliku õiguse kohaselt) ja usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt <i>Fundación de interés privado</i> (sihtasutus) <i>International business company</i>
Belau	Äriühing <i>Partnership</i> (partnerlus) Füüsilisest isikust ettevõtja Esindusbüroo <i>Credit union</i> (rahandusühistu) <i>Cooperative</i> (ühistu) Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Filipiinid	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Puerto Rico	<i>Estate</i> Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International banking entity</i>
Saint Kitts ja Nevis	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Sihtasutus Maksuvabastusega äriühing Maksuvabastusega usaldusühing
Saint Lucia	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International business company</i>
Saint Vincent ja Grenadiinid	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International business company</i>
Sao Tomé ja Príncipe	<i>International business company</i> Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Samoa	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International trust</i> <i>International company</i> <i>Offshore bank</i> <i>Offshore insurance company</i> <i>International partnership</i> <i>Limited partnership</i> (usaldusühing)
Seišellid	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International business company</i>
Singapur	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Saalomoni Saared	Äriühing <i>Partnership</i> (partnerlus) Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Lõuna-Aafrika	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Tonga	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt
Tuvalu	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>Provident fund</i> (vastastikuse abistamise fond)
Araabia Ühendemiraadid	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>Offshore company</i>
Delaware'i osariik (USA)	Piiratud vastutusega äriühing
Wyoming'i osariik (USA)	Piiratud vastutusega äriühing
USA Neitsisaared	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Maksuvabastusega äriühing
Uruguay	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>Sociedad Anónima Financiera de Inversión</i>
Vanuatu	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Maksuvabastusega äriühing <i>International company</i>

2. Üksused ja õiguslikud moodustised, mis on asutatud või mille tegeliku juhtimise koht asub artikli 17 lõikes 2 loetletud riigis või jurisdiktsiooni all ja mille suhtes kohaldatakse artikli 2 lõiget 3, kuni asjaomases riigis või asjaomase jurisdiktsiooni all võetakse vastu artikli 4 lõike 2 sätetega samaväärsed normid.

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Andorra	Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt
Anguilla	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International business company</i>

Riigid ja jurisdiktsioonid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad
Aruba	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>Stichting Particulier Fonds</i>
Briti Neitsisaared	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Äriühing
Kaimanisaared	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Maksuvabastusega äriühing
Guernsey	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Äriühing Sihtasutus
Mani saar	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Äriühing
Jersey	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt Äriühing Sihtasutus
Liechtenstein	<i>Anstalt</i> (Usaldusfond, reguleeritud kohaliku õiguse kohaselt) ja usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt <i>Stiftung</i> (sihtasutus)
Monaco	Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt <i>Fondation</i> (sihtasutus)
Montserrat	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>International business company</i>
Hollandi Antillid	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>Stichting Particulier Fonds</i>
San Marino	Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt <i>Fondazione</i> (sihtasutus)
Šveits	Usaldusfond, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt Sihtasutus
Turks ja Caicos	Maksuvabastusega äriühing <i>Limited partnership</i> (usaldusühing) Usaldusfond, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt.

3) Lisatakse järgmine lisa II lisana:

„II LISA

Soovituslik loetelu üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriatest, mida artikli 4 lõike 2 kohaldamisel ei loeta tegeliku maksustamise alla kuuluvateks

Riigid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad	Märkused
Kõik ELi liikmesriigid	Euroopa majandushuviühing (EMHÜ)	
Belgia	— <i>Société de droit commun/maatschap</i> (õigusliku seisundita tsiviilõiguslik või äriühing) — <i>Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap</i> (õigusliku staatusega äriühing, mille eesmärk on tegeleda ühe või mitme spetsiifilise äritoi-ninguga) — <i>Société interne/stille handelsvennootschap</i> (õigusliku staatusega äriühing, mille kaudu on ühel või mitmel isikul huvi(d) tegevustes, mida haldab (haldavad) tema (nende) nimel üks või mitu muud isikut)	Hõlmatud üksnes siis, kui eelneva etapi ettevõtja, kes teeb või tagab talle intressimakse, ei ole teinud kindlaks kõigi tema tegelike tulusaajate isikut ja residentsust, muul juhul kohaldatakse artikli 4 lõike 2 punkti d. Kõnealustel äriühingutel (nimi prantsuse ja hollandi keeles) ei ole õiguslikku seisundit ning maksustamisel kohaldatakse läbivaatluse meetodit.
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Bulgaaria	— Дружество със специална инвестиционна цел (sihtotstarbeline investeerimisühing) — Инвестиционно дружество (investeerimisühing, mis ei kuulu artikli 6 kohaldamisalasse)	Ettevõtte tulumaksust vabastatud üksus.
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	Välja arvatud juhul, kui usaldusisik tõestab, et usaldusfond kuulub Bulgaarias tulumaksustamisele
Tšehhi Vabariik	— <i>Veřejná obchodní společnost</i> (veř. obch. spol. või v. o.s.) (ühing) — <i>Sdružení</i> (ühendus) — <i>Komanditní společnost</i> — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Taani	— <i>Interessentskab</i> (täisühing) — <i>Kommanditselskab</i> (usaldusühing) — <i>Kommanditaktieselskab/Partnerselskab</i> — <i>Partrederi</i> — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Saksamaa	— <i>Gesellschaft bürgerlichen Rechts</i> (tsiviilõiguslik ühing) — <i>Kommanditgesellschaft</i> — <i>KG</i>, <i>offene Handelsgesellschaft</i> — <i>OHG</i> (kommandiitühing) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Eesti	— Seltsing (partnerlus) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	

Riigid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad	Märkused
Kõik ELi liikmesriigid	Euroopa majandushuviühing (EMHÜ)	
Iirimaa	— <i>Partnership and investment club</i> (partnerlus- ja investeerimisfond)	Iirimaa residendist usaldusisik tasub üldjuhul maksu fondist saadavalt tulult. Kui kasusaaja või usaldusisik ei ole Iirimaa resident, on maksustatav siiski üksnes sellistel juhtumitel saadav Iirimaa päritolu tulu.
Kreeka	— <i>Ομόρρυθμος εταιρεία</i> (OE) (täisühing) — <i>Ετερόρρυθμος εταιρεία</i> (EE) (usaldusühing)	Täis- ja usaldusühingute suhtes kohaldatakse ettevõtte tulumaksu. 50 % nende ühingute kasumist maksustatakse siiski üksikisikutest osanike kaudu nende isikliku maksumäära alusel
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Hispaania	— Üksused, mille suhtes kohaldatakse kasumiosa maksustamise süsteemi: — <i>Sociedad civil con o sin personalidad jurídica</i> (juriidilise isiku staatusega tsiviilõiguslik ühing) — <i>Herencias yacentes</i> (surnu pärand) — <i>Comunidad de bienes</i> (ühisomand) — Muud juriidilise isiku staatusega üksused, mis kujutavad endast eraldi majandusüksust või eraldi vararühma (<i>Ley General Tributaria</i> artikli 35 lõige 4) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Prantsusmaa	— <i>Société en participation</i> (ühisettevõte) — <i>Société ou association de fait</i> (<i>de facto</i> äriühing) — <i>Indivision</i> (ühisomand) — <i>Fiducie</i> (fond) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Itaalia	— Kõik tsiviilõiguslikud ühingud ja seotud üksused	Tsiviilõiguslike ühingute kategooriasse kuuluvad: „ <i>società in accomandita semplice</i> ”, „ <i>società semplici, associazioni</i> ” (ühendused) kunstnike või spetsialistide ühendused nende harrastuse või töö tegemiseks, ilma et need oleksid juriidilised isikud „ <i>società in nome collettivo</i> ”, „ <i>società di fatto</i> ” (reguleerimata või „ <i>de facto</i> ” partnerlused) ning „ <i>società di armamento</i> ”.
	— Piiratud arvu osanikega äriühingud, mis on valinud läbipaistva maksustamise korra	Läbipaistvat maksustamise korda võivad kasutada piiratud vastutusega osäühingud, mille liikmed on füüsilised isikud (tulumaksuseaduse artikkel 116)
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	Kui usaldusisik ei saa esitada dokumente, mis tõendavad, et usaldusfondi maksuresidentsus on Itaalias ja see kuulub Itaalias tegeliku ettevõtte tulumaksu alla.

Riigid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad	Märkused
Kõik ELi liikmesriigid	Euroopa majandushuviühing (EMHÜ)	
Küpros	— Συνεταιρισμός (ühing) — Σύνδεσμος või σωματείο (ühendus)	
	— Συνεργατικές (ühistu)	Ainult tehingud liikmetega.
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt	Küprose jurisdiktsiooni all asutatud usaldusfondide maksustamist loetakse läbipaistvaks.
Läti	— Pilnsabiedrība (täisühing) — Komandītsabiedrība (usaldusühing) — Biedrība un nodibinājums (ühendus ja sihtasutus) — Lauksaimniecības kooperatīvs (põllumajandusühistu) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Leedu	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Luksemburg	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Ungari	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	Ungari tunnustab usaldusfonde riiklike õigusnormide kohaselt üksustena.
Malta	— Soċjetà In Akkomandita („en commandite” ühing), mille kapitali ei jaotata osadeks — Arrangement in participation („en participation” ühendus) — Soċjetà Kooperattiva (ühistuline ühendus)	„En commandite” ühingute suhtes, mille kapital on osadeks jaotatud, kohaldatakse üldist ettevõtte tulumaksu.
Madalmaad	— Vennootschap onder firma (täisühing) — Commanditaire vennootschap (kommandiitühing)	Täisühingute, kommandiitühingute ja Euroopa majandushuviühingute maksustamine on läbipaistev.
	— Vereniging (ühendus) — Stichting (sihtasutus)	Verenigingen (ühendused) ja stichtingen (sihtasutused) on maksust vabastatud, kui nad ei tegele kaubanduse või äriga.
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Austria	— Offene Gesellschaft (OG) (täisühing) — Offene Handelsgesellschaft (OHG) (kommandiitühing) — Kommanditgesellschaft (KG) (usaldusühing) — Gesellschaft nach bürgerlichem Recht (tsiviilõiguslik ühing) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	

Riigid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad	Märkused
Kõik ELi liikmesriigid	Euroopa majandushuviühing (EMHÜ)	
Poola	— <i>Spółka jawna</i> (Sp. j.) (täisühing) — <i>Spółka komandytowa</i> (Sp. k.) (usaldusühing) — <i>Spółka komandytowo-akcyjna</i> (S.K.A.) (aktsiatega usaldusühing) — <i>Spółka partnerska</i> (Sp. p.) (kutseühing) — <i>Spółka cywilna</i> (s.c.) (tsiviilõiguslik ühing) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Portugal	— Õigusvõimeta tsiviilõiguslikud ühinged, mis ei ole asutatud ärilises vormis — Kutsetegevustega hõivatud õigusvõimelised äriühingud, mille kõik partnerid on samal kutsealal kvalifitseeritud üksikisikud — Äriühingud, mis üksnes valdavad vara, mis on kas perekonna kontrolli all või mis kuuluvad täielikult mitte rohkem kui viiele isikule;	
	— Äriühingud, millele on antud luba tegutseda Madeira rahvusvahelises ärikeskuses ja millel on õigus saada ettevõtte tulumaksust maksuvabastust (maksusoodustuste statuudi artikkel 33)	Maksusoodustuste statuudi artikliga 33, mida kohaldatakse äriühingute suhtes, millele anti tegevusluba hiljemalt 31. detsembril 2000, nähakse ette ettevõtte tulumaksust vabastamine kuni 31. detsembrini 2011.
	— Lepingulised ühendused	
	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	Ainsad Portugali õiguse kohaselt aktsepteeritavad usaldusfondid on Madeira rahvusvahelises ärikeskuses juriidiliste isikute poolt rahvusvahelise õiguse kohaselt asutatud usaldusfondid.
Rumeenia	— Ühendus (ühing) — <i>Cooperativa</i> (ühistu) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Sloveenia	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Slovaki Vabariik	— <i>Verejná obchodná spoločnosť</i> (täisühing) — <i>Komanditná spoločnosť</i> (usaldusühing) — <i>Združenie</i> (ühendus) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	

Riigid	Üksuste ja õiguslike moodustiste kategooriad	Märkused
Kõik ELi liikmesriigid	Euroopa majandushuviühing (EMHÜ)	
Soome	— <i>Avoin yhtiö/öppet bolag</i> (täisühing) — <i>Kommandiittiyhtiö/kommanditbolag</i> (usaldusühing) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Rootsi	— <i>Handelsbolag</i> (täisühing) — <i>Kommanditbolag</i> (usaldusühing) — <i>Enkelt bolag</i> (ühing) — „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud välisriikide õiguse kohaselt	
Ühendkuningriik	— <i>General partnership</i> (täisühing) — <i>Limited partnership</i> (usaldusühing) — <i>Limited liability partnership</i> (piiratud vastutusega ühing)	Täisühingute, usaldusühingute ja piiratud vastutusega ühingute maksustamine on läbi paistev.
	— Investeerimisklubi (kus liikmetel on õigus kindlale osale varast)	
Gibraltar ⁽¹⁾	— „Usaldusfond” või muu sarnane õiguslik moodustis, reguleeritud kohaliku või välisriikide õiguse kohaselt	Usaldusfondist saadud tulu on vabastatud maksust vastavalt 1992. aasta tulumaksu eeskirjadele, kui: a) usaldusfond on loodud mitteresidendist isiku poolt või tema nimel ja b) tulu — ei tulene ega pärine Gibraltarist või — tulu on saanud usaldusfond ning kui kasusaaja oleks selle saanud otse, ei oleks selle pealt vastavalt tulumaksu määrusele olnud kohustuslik maksu maksta. See ei kehti, kui usaldusfond on loodud enne 1. juulit 1983 ning usaldusfondi tingimused selgesõnaliselt välistavad kasusaajatena Gibraltaril residendid.

⁽¹⁾ Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 355 lõikele 3 on Ühendkuningriik Gibraltaril välissuhete eest vastutav liikmesriik.

4) Lisatakse järgmine lisa IV lisana:

„IV LISA

Statistilised andmed, mida liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile

1. Majanduslikud andmed

1.1. Kinnipeetav maks

Austria ja Luksemburg (kuni nad kohaldavad III peatüki üleminekusätteid) — kinnipeetavast maksust jaotatud maksutulu kogusumma, esitatuna liikmesriikide kaupa, mille residendid tegelikud tulusaajad on.

Austria ja Luksemburg (kuni nad kohaldavad III peatüki üleminekusätteid) — artikli 11 lõike 5 alusel kehtestatud kinnipeetavast maksust teistele liikmesriikidele jaotatud maksutulu kogusumma.

Andmed kinnipeetavast maksust saadud kogusummade kohta, esitatuna liikmesriikide kaupa, mille residendid tegelikud tulusaajad on, tuleks esitada ka maksebilansistatistika koostamise eest vastutavale riiklikule asutusele.

1.2. Intressimaksete/müügitulude summa

Teavet vahetavad või artikli 13 kohast vabatahtliku avaldamise võimalust kasutanud liikmesriigid — nende territooriumil tehtud intressimaksete summa, mille suhtes kohaldatakse artikli 9 kohast teabevahetust, esitatuna liikmesriikide või sõltlas- ja assotsieerunud territooriumide kaupa, mille residendid tegelikud tulusaajad on.

Teavet vahetavad või artikli 13 kohast vabatahtliku avaldamise võimalust kasutanud liikmesriigid — nende territooriumil saadud müügitulude summa, mille suhtes kohaldatakse artikli 9 kohast teabevahetust, esitatuna liikmesriikide või sõltlas- ja assotsieerunud territooriumide kaupa, mille residendid tegelikud tulusaajad on.

Teavet vahetavad või vabatahtliku avaldamise mehhanismi kasutanud liikmesriigid — selliste intressimaksete summa, mille suhtes kohaldatakse teabevahetust, esitatuna intressimaksete liikide kaupa vastavalt artikli 8 lõikes 2 sätestatud kategooriatele.

Intressimakse ja müügitulude kogusummadega seotud andmed, esitatuna liikmesriikide kaupa, mille residendid tegelikud tulusaajad on, tuleks esitada ka maksebilansistatistika koostamise eest vastutavale riiklikule asutusele.

1.3. Tegelik tulusaaja

Kõik liikmesriigid — teiste liikmesriikide ning sõltlas- ja assotsieerunud territooriumide residentidest tegelike tulusaajate arv, esitatuna liikmesriikide või sõltlas- ja assotsieerunud territooriumide kaupa, mille residendid nad on.

1.4. Makseagendid

Kõik liikmesriigid — käesoleva direktiivi kohaldamisel teavet vahetavate või kinnipeetavat maksu kohaldavate makseagentide arv (saatva liikmesriigi kohta).

1.5. Vastuvõtvad makseagendid

Kõik liikmesriigid — artikli 6 lõikes 4 sätestatud intressimakseid saanud vastuvõtivate makseagentide arv. See puudutab nii saatvaid liikmesriike, kus on tehtud intressimaksed vastuvõtivatele makseagentidele, kelle tegeliku juhtimise koht on teises liikmesriigis, kui ka vastuvõtvaid liikmesriike, kelle territooriumil sellised üksused või õiguslikud moodustised asuvad.

2. Tehnilised andmed

2.1. Andmed

Teavet vahetavad või artikli 13 kohast vabatahtliku avaldamise võimalust kasutanud liikmesriigid — saadetud ja vastu võetud andmete arv. Üks andmekirje tähendab üht makset ühele tegelikule tulusaajale.

2.2. Töödeldud/parandatud andmed

Selliste süntaktiliselt vigaste andmete arv ja osakaal, mida saab töödelda;

selliste süntaktiliselt vigaste andmete arv ja osakaal, mida ei saa töödelda;

töötlemata andmete arv ja osakaal;

taotluse alusel parandatud andmete arv ja osakaal;

spontaanselt parandatud andmete arv ja osakaal;

edukalt töödeldud andmete arv ja osakaal.

3. Vabatahtlikult esitatavad andmed

- 3.1. Liikmesriigid — üksustele ja õiguslikele moodustistele tehtud intressimaksete summa, mille suhtes kohaldatakse artikli 4 lõike 2 kohast teabevahetust, esitatuna üksuste tegeliku juhtimise koha liikmesriikide kaupa.
 - 3.2. Liikmesriigid — üksuste ja õiguslike moodustiste saadud müügitulude summa, mille suhtes kohaldatakse artikli 4 lõike 2 kohast teabevahetust, esitatuna üksuste asukohaliikmesriikide kaupa.
 - 3.3. Residentidest maksumaksjatele oma- ja välismaiste makseagentide poolt tehtud intressimaksetelt aasta jooksul kogutud maksusummade vastavad osakaalud.”
-